

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 34

Vydána dne 14. července 1965

Cena

OBSAH :

70. Zákon o Sboru národní bezpečnosti

71. Vyhláška Ústřední komise lidové kontroly a statistiky o zavedení a využívání jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví

72. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby

70

ZÁKON

ze dne 30. června 1965

o Sboru národní bezpečnosti

Základním zájmem naší společnosti je ochrana socialistického společenského a státního zřízení, socialistického společenského vlastnictví, bezpečnost osob, ochrana jejich práv a jejich majetku, jakož i důsledné dodržování a stálé upevňování socialistické zákonnosti. Rozvoj a prohlubování socialistické demokracie a zvyšování přímé účasti občanů na správě státu nachází svůj výraz i při zajišťování bezpečnosti, na které se podílejí všechny státní a společenské orgány a organizace i jednotliví občané. Významné úkoly přitom plní Sbor národní bezpečnosti, jenž při veškeré své činnosti vychází z cílů a směrnic stanovených Komunistickou stranou Československa.

Vycházejíc z těchto zásad Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Oddíl 1

Úvodní ustanovení

§ 1

(¹) Sboru národní bezpečnosti náleží přímé zajišťování ochrany socialistického společenského a státního zřízení, veřejného pořádku, bezpečnosti osob, jakož i majetku.

(²) Sbor národní bezpečnosti je orgánem státního donucení, který v celé své činnosti zároveň

uplatňuje prostředky společenského působení, výchovy a prevence.

§ 2

Sbor národní bezpečnosti se při plnění svých úkolů řídí Ústavou ČSSR, zákony a ostatními právními předpisy; jeho příslušníci jsou povinni důsledně dbát socialistické zákonnosti.

Oddíl 2

Úkoly Sboru národní bezpečnosti

§ 3

(¹) Sbor národní bezpečnosti plní především tyto úkoly:

- a) zajišťuje ochranu socialistického společenského a státního zřízení; odhaluje a zneškodňuje nepřátelskou činnost zaměřenou proti Československé socialistické republice a chrání občany před touto nepřátelskou činností;
- b) zabezpečuje ochranu státních hranic, objektů zvláštní důležitosti a spolupůsobí při obraně státu;
- c) zajišťuje ochranu veřejného pořádku; plní přitom i úkoly uložené národními výbory v rámci jejich pravomocí;
- d) zajišťuje bezpečnost a důstojnost osob;

- e) zajišťuje ochranu majetku;
- f) dbá o bezpečnost a plynulost silničního provozu;
- g) odhaluje trestné činy, provinění a přestupky a zjišťuje jejich pachatele;
- h) koná vyšetřování a vyhledávání trestných činů podle trestního řádu, podle zvláštních předpisů objasňuje provinění a přestupky, a pokud zákon stanoví, rozhoduje o přestupcích;
- ch) předchází trestné i jiné protispoločenské činnostem a napomáhá k odstraňování jejich příčin a k upevňování socialistické zákonnosti a státní disciplíny.

(²) Pokud Sbor národní bezpečnosti plní další úkoly státní správy, platí o tom zvláštní předpisy.

Oddíl 3

Hlavní zásady organizace Sboru národní bezpečnosti

§ 4

(¹) Sbor národní bezpečnosti je ozbrojený a podle vojenských zásad organizovaný sbor, podřízený ministru vnitra.

(²) Ministr vnitra je přímý nadřízený všech příslušníků Sboru národní bezpečnosti a vykonává nad nimi kázeňskou pravomoc.

(³) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou povinni řídit se rozkazy ministra vnitra a příslušných náčelníků a velitelů.

§ 5

(¹) Sbor národní bezpečnosti tvoří Státní bezpečnost a Veřejná bezpečnost, jež jsou oborově samostatnými složkami.

(²) V rámci těchto složek jsou jmenováni vyšetřovatelé, kteří ve věcech, týkajících se vyšetřování, jsou podřízeni náčelníkům vyšetřovacích součástí. Při vyšetřování trestných činů postupují vyšetřovatelé podle ustanovení trestního řádu.

§ 6

Sbor národní bezpečnosti je organizován podle krajů a okresů. V okresech je Veřejná bezpečnost organizována podle obvodů. Ministr vnitra může přizpůsobit organizaci potřebám bezpečnostní služby.

Oddíl 4

Spolupráce Sboru národní bezpečnosti s národními výbory, jinými státními orgány, socialistickými organizacemi a občany

§ 7

(¹) Sbor národní bezpečnosti při plnění svých úkolů spolupracuje především s národními výbory.

(²) Národní výbory zabezpečují místní záležitosti veřejného pořádku také prostřednictvím Sboru národní bezpečnosti. V těchto případech plní Sbor národní bezpečnosti úkoly uložené mu národními výbory v rámci jejich pravomoci. Přitom se orgány národních výborů obracejí na Sbor národní bezpečnosti výhradně prostřednictvím příslušného náčelníka (velitele).

(³) Za plnění úkolů uložených národními výbory při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku jsou náčelníci Sboru národní bezpečnosti odpovědní jak příslušným národním výborům, tak i vyšším náčelníkům; ve věcech výkonu služby jsou odpovědní a podřízeni jen vyšším náčelníkům.

§ 8

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou povinni plnit pokyny, které jim orgány prokuratury a soudy ukládají v rámci své pravomoci.

§ 9

(¹) Národní výbory a jiné státní orgány se mohou i mimo případy uvedené v § 7 a 8 dožadovat pomoci Sboru národní bezpečnosti na základě zákona; činí tak výhradně prostřednictvím příslušného náčelníka (velitele).

(²) Zásady vzájemné spolupráce a součinnosti mezi Sborem národní bezpečnosti a Československou lidovou armádou stanoví ministři vnitra a národní obrany.

§ 10

Sbor národní bezpečnosti spolupracuje při plnění svých úkolů s vedením podniků a závodů, jednotlivých zemědělských družstev a jiných lidových družstev, s dobrovolnými společenskými organizacemi, především s Revolučním odborovým hnutím a Československým svazem mládeže, jakož i s jinými orgány a organizacemi. Zejména s nimi pojednává příčiny a podmínky vzniku trestných činů a jiných negativních jevů, závažnější případy porušení veřejného pořádku, zejména pravidel socialistického soužití, upozorňuje je na zjištěné nedostatky a radí se s nimi o vhodných opatřeních k nápravě, popřípadě činí vhodná opatření k nápravě.

§ 11

(¹) Sbor národní bezpečnosti postupuje při veškeré své činnosti v úzké spolupráci s občany a získává je k aktivní účasti na posilování ochrany a bezpečnosti státu a na udržování veřejného pořádku.

(²) Dobrovolně se hlásící občané, kteří požívají všeobecné vážnosti a důvěry, mohou být pověřeni plněním některých bezpečnostních úkolů. Jsou-li zevně označeni, mají práva a povinnosti podle tohoto zákona jako příslušníci Sboru národní bezpečnosti, pokud ministr vnitra nestanoví jinak.

[3] Každý občan má právo obracet se na Sbor národní bezpečnosti s podněty a žádostmi o pomoc. Sbor národní bezpečnosti je povinen v rozsahu stanoveném tímto zákonem a trestním řádem podnět přijmout a požadovanou pomoc poskytnout.

§ 12

[1] Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni při výkonu své pravomoci žádat o pomoc a vhodnou součinnost národní výbory, ostatní státní orgány i vojenské útvary.

[2] Příslušníci Sboru národní bezpečnosti mohou v nebezpečí požádat každého o pomoc. Požadovaný je povinen pomoc poskytnout; nemusí tak učinit, brání-li mu v tom důležitá okolnost nebo jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe nebo osoby sobě blízké (§ 116 občanského zákoníku).

§ 13

[1] Došlo-li u občana k poškození na zdraví nebo k jeho smrti v souvislosti s pomocí, kterou občan poskytl na žádost nebo s vědomím příslušníka Sboru národní bezpečnosti, uhradí škodu tím vzniklou stát obdobně podle předpisu o odškodňování pracovních úrazů.

[2] Občanovi se hradí též škoda na věcech, která mu vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci podle odstavce 1. Přitom se hradí skutečná škoda, a to v penězích, pokud se neodčiní uvedením v předešlý stav; poškozenému může však být přiznána úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

[3] Stát hradí i škodu, kterou občan v souvislosti s poskytnutím pomoci podle odstavce 1 způsobil jinému při plnění úkolů, které z pomoci vyplynuly.

[4] Stát může nahradit občanovi škodu nebo vzniklé náklady i tehdy, nejde-li o pomoc poskytnutou za podmínek uvedených v odstavci 1.

[5] Právo státu na náhradu škody vůči tomu, kdo poškozenému za ni odpovídá podle občanského zákoníku, není předchozími ustanoveními dotčeno.

Oddíl 5

Práva a povinnosti příslušníků Sboru národní bezpečnosti

§ 14

[1] Příslušníci Sboru národní bezpečnosti chrání při plnění svých úkolů stanovených tímto zákonem ústavní i jiná práva a dbají, aby byly dodržovány ústavní a jiné povinnosti. Zejména jsou povinni vždy zakročit proti narušování veřejného pořádku a proti páchání jakékoliv trestné činnosti.

[2] Při veškeré své činnosti, zejména ve svém vystupování a při zákrocích, jsou příslušníci Sboru

národní bezpečnosti povinni dbát náležitě vážnosti, cti a důstojnosti občanů i své vlastní.

[3] Příslušníci Sboru národní bezpečnosti používají při výkonu své pravomoci zákonné ochrany jako veřejní činitelé. Kdo ruší nebo ztěžuje výkon jejich pravomoci, odpovídá podle zákona.

§ 15

[1] Zakročuje-li příslušník Sboru národní bezpečnosti, má užít — pokud to okolnosti dovolují nebo vyžadují — slovo: „Jménem zákona!“ Každý je povinen uposlechnout jeho výzvy.

[2] Při výkonu zvláštních služeb, zejména při řízení silniční dopravy, platí pro pokyny a výzvy příslušníků Sboru národní bezpečnosti příslušné předpisy.

§ 16

[1] Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni požadovat potřebné vysvětlení od každého, kdo může přispět k objasnění skutečností nutných ke zjištění trestných činů, provinění nebo преступků; za tím účelem jej mohou vyzvat, aby se dostavil.

[2] Vysvětlení nesmí být požadováno od toho, kdo by jím porušil zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem, nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

[3] Vysvětlení může odepřít, kdo by jím způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobám blízkým.

[4] Kdo se dostaví na výzvu podle ustanovení odstavce 1, má nárok na náhradu hotových výdajů a ušlého výděлку. Tento nárok nemá ten, kdo byl předvolán ve svém vlastním zájmu. Nárok zaniká, neuplatní-li jej oprávněný do 3 dnů po dostavení.

[5] V případě, že předvolaná osoba bez omluvy nebo bez závažných důvodů nevyhoví výzvě, může být předvedena.

§ 17

[1] Je-li třeba v zájmu veřejného pořádku zjistit totožnost osoby, která nechce nebo nemůže svou totožnost hodnověrně prokázat, jsou příslušníci Sboru národní bezpečnosti oprávněni tuto osobu předvést.

[2] Předvedená osoba musí být ihned po provedení potřebných služebních úkonů propuštěna, nepozději však do 24 hodin.

§ 18

[1] Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni k provedení potřebných služebních úkonů předvést každého, kdo hrubým způsobem narušuje veřejný pořádek, zejména výtržnostmi nebo jiným nepřístojným chováním.

(²) Po provedení potřebných služebních úkonů musí být předvedený neprodleně propuštěn, nejpozději však do 48 hodin.

§ 19

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni, je-li toho nezbytně třeba, zadržet každého, kdo má být vyhoštěn, na dobu nezbytně nutnou k provedení vyhoštění, nejdéle však na dobu 8 dnů.

§ 20

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni se přesvědčit, zda ten, vůči němuž zakročí v zájmu zachování veřejného pořádku, není ozbrojen.

§ 21

(¹) Při výkonu služby na státních hranicích jsou příslušníci Sboru národní bezpečnosti oprávněni vykonat osobní prohlídku, prohlídku zavazadel, jakož i prohlídku dopravních prostředků a jsou povinni zabránit neoprávněnému přechodu přes státní hranice.

(²) Dále jsou příslušníci Sboru národní bezpečnosti oprávněni plnit úkoly orgánů celní správy, k jejichž provádění jsou zmocněni, zejména pak působit při potírání podloudnictví; přitom příslušníci Sboru národní bezpečnosti úzce spolupracují s orgány celní správy.

§ 22

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněni v zájmu zachování veřejného pořádku, zejména při zákrocích proti výtržníkům, při maření služebního úkonu a při odvracení útoku na osobu použít obušku, přiložit pouta, popřípadě použít jiné prostředky podle příslušného předpisu.

§ 23

(¹) Při výkonu své pravomoci je příslušník Sboru národní bezpečnosti oprávněn použít zbraně jen v těchto případech:

- a) aby v případě nutné obrany odvrátil bezprávný útok vedený proti jeho osobě nebo mu bezprostředně hrozící anebo útok na život jiné osoby;
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt;
- c) nelze-li jinak překonat odpor, směřující k zmaření jeho závažného služebního zákroku;
- d) aby zamezil útěk nebezpečného pachatele, jehož nemůže jiným způsobem zadržet;
- e) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje střežený objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku;
- f) proti osobě, která v bezprostředním prostoru státních hranic se po opětovné výzvě nezastaví,

snaží se uniknout a nemůže být jiným způsobem zadržena;

- g) při výkonu bezpečnostní služby v bezprostředním prostoru státních hranic, aby přinutil k zastavení dopravní prostředek, jenž na pokyn nebo výzvu, dané podle platných předpisů, nezastaví.

(²) Při použití zbraně je příslušník Sboru národní bezpečnosti povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život jiných osob; rovněž je povinen co nejvíce šetřit života osoby, proti níž zákrok směřuje.

§ 24

Dovolují-li to okolnosti případu, je příslušník Sboru národní bezpečnosti před použitím zbraně povinen použít prostředků podle ustanovení § 22.

§ 25

Zakročí-li příslušníci Sboru národní bezpečnosti pod jednotným velením a vedením, řídí se rozkazem velitele, který rozhoduje o použití zbraně podle zásad obsažených v § 23 a 24.

§ 26

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti jsou povinni zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděli při výkonu služby nebo v souvislosti s ní a které v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami; ministr vnitra stanoví, kdy příslušník Sboru národní bezpečnosti může být této povinnosti zproštěn.

Oddíl 6

Služební poměry příslušníků Sboru národní bezpečnosti

§ 27

(¹) Příslušníkem Sboru národní bezpečnosti se může stát politicky vyspělý, bezúhonný československý občan, splňuje-li i ostatní předpoklady pro výkon služby.

(²) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti vykonají při nastoupení služby služební přísahu. Znění přísahy stanoví ministr vnitra.

§ 28

(¹) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti musí být pro výkon služby náležitě výcvičeni a vyškoleni; jsou povinni pečovat neustále o prohlubování svého vzdělání a své kvalifikace a udržovat své politické a odborné znalosti trvale na vysokém stupni.

(²) Ministr vnitra stanoví pro každou funkci vykonávanou ve Sboru národní bezpečnosti kvalifikační předpoklady.

(3) Vyšetřovatelem může být jmenován jen příslušník Sboru národní bezpečnosti, který dosáhl věku nejméně 23 let a má úplné vysokoškolské právnické vzdělání. Ministr vnitra může při jmenování vyšetřovatele z důležitých důvodů výjimečně promítnout vysokoškolské právnické vzdělání, jestliže jmenovaný jinak dává záruku správného výkonu funkce vyšetřovatele.

§ 29

(1) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti podléhají pravomoci vojenských soudů a ustanovením o trestných činech vojenských; jejich hodnosti odpovídají stejným vojenským hodnostem.

(2) Příslušníci Sboru národní bezpečnosti, kteří vykonali vojenskou základní službu, jsou po dobu činné služby v tomto sboru osvobozeni od služebních povinností podle branného zákona, kterou by jinak byli povinni.

(3) Pokud z předchozích ustanovení nevyplývá jinak, platí o služebních poměrech příslušníků Sboru národní bezpečnosti, o jejich materiálním, finančním a sociálním zabezpečení, jakož i o nemoženské péči zvláštní předpisy.

Oddíl 7

Závěrečná ustanovení

§ 30

(1) Ministr vnitra může k plnění bezpečnostních úkolů povolát příslušníky vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra. Plní-li příslušníci vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra úkoly Sboru národní bezpečnosti, mají při jejich plnění stejná práva a stejné povinnosti podle tohoto zákona jako příslušníci Sboru národní bezpečnosti, pokud ministr vnitra nestanoví jinak.

(2) Ministr vnitra může též k plnění úkolů vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra povolát příslušníky Sboru národní bezpečnosti. Plní-li příslušníci Sboru národní bezpečnosti úkoly vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra, mají při plnění těchto úkolů stejná práva a stejné povinnosti jako příslušníci vojsk nebo jiných ozbrojených sborů ministerstva vnitra, pokud ministr vnitra nestanoví jinak.

(3) Ministr vnitra může po dohodě s jinými ministry pověřit nebo zmocnit jiné orgány plněním úkolů Sboru národní bezpečnosti.

§ 31

(1) Zrušují se:

1. zákon č. 286/1948 Sb., o národní bezpečnosti,
2. zákon č. 275/1948 Sb., kterým se přenáší působnost finanční stráže v celním pohraničním pásmu na Sbor národní bezpečnosti,
3. vl. nař. č. 98/1949 Sb., o výkonu veřejné správy v oboru národní bezpečnosti na území hlavního města Prahy a Pražského kraje,
4. nařízení ministra národní bezpečnosti č. 103/1952 Sb., o zevním označení členů závodní stráže,
5. vl. nař. č. 64/1957 Sb., o místní bezpečnosti.

(2) Obecně závazné právní předpisy*) vydané podle zákona č. 286/1948 Sb., se považují za předpisy vydané podle tohoto zákona; výkon práv a povinností osob pověřených na základě těchto předpisů plněním bezpečnostních úkolů se však řídí tímto zákonem.

§ 32

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1965.

Novotný v. r.

Laštovička v. r.

Lenárt v. r.

*) V platnosti zůstávají:

vyhláška ministerstva národní bezpečnosti č. 66/1953 Ú. l. ve znění vyhlášky č. 320/1953 Ú. l., o úkolech a působnosti závodní stráže (č. 98/1953 Ú. v. a č. 365/1953 Ú. v.),

nařízení ministra vnitra č. 28/1955 Sb., o zevním označení příslušníků Lidových milic,

nařízení ministra vnitra č. 40/1957 Sb., o zevním označení Pomocníků Pohraniční stráže,

vyhláška ministra vnitra č. 35/1961 Sb., o služební přísaze příslušníků bezpečnostních sborů ministerstva vnitra.

vyhláška ministra vnitra č. 56/1962 Sb., o Pomocné stráží veřejné bezpečnosti,

71

VYHLÁŠKA

Ústřední komise lidové kontroly a statistiky

ze dne 30. června 1965

o zavedení a využívání jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví

Ústřední komise lidové kontroly a statistiky v dohodě se Státní plánovací komisí, ministerstvem financí a hlavním arbitrem Československé socialistické republiky stanoví podle § 45 zákona č. 23/1963 Sb., o lidové kontrole a o národohospodářské evidenci:

Část první

Úvodní ustanovení

§ 1

[¹] Jednotná klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotná klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví* (dále jen „jednotné klasifikace“) jsou základním nástrojem pro oborové řízení a plánování, pro zpřesnění metod zjišťování bilančních vazeb a proporcí mezi výrobou a spotřebou, pro využívání vyšší výpočetní techniky při řízení národního hospodářství a v dodavatelsko-odběratelských vztazích. Jednotné klasifikace jsou uceleným třídícím systémem průmyslové, zemědělské a lesní produkce.

[²] Jednotné klasifikace jsou v rozsahu stanoveném touto vyhláškou závazné pro národohospodářskou evidenci, dokumentaci o dodavatelsko-odběratelských vztazích a pro vydávání dílčích účelových nomenklatur všech orgánů státní správy a socialistických organizací (dále jen „organizace“

[³] Součástí jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků jsou oborové číselníky průmyslových výrobků (dále jen „oborové číselníky“), v nichž pokračuje třídění průmyslových výrobků až do konkrétních položek sortimentu, nutných pro úplnou identifikaci výrobků v dodavatelsko-odběratelských vztazích. Oborové číselníky vydávají věcně příslušné ústřední úřady a orgány nebo jimi pověřené organizace.

§ 2

K zavedení a využívání jednotných klasifikací v národohospodářské evidenci, v dokumentaci o do-

davatelsko-odběratelských vztazích a při vydávání dílčích účelových nomenklatur postupují organizace podle ustanovení části druhé této vyhlášky.

Část druhá

**Postup a rozsah zavedení a využívání jednotných klasifikací
Zavedení jednotných klasifikací
v národohospodářské evidenci**

§ 3

[¹] Všechny organizace sledují v národohospodářské evidenci stav zásob materiálu, hotových výrobků a zboží podle číselných znaků oborových číselníků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví.

[²] Pro organizace, u nichž podrobné sledování stavu zásob materiálu, hotových výrobků a zboží podle oborových číselníků by nebylo odůvodněno, může těmto organizacím nadřízený ústřední úřad nebo orgán povolit po předchozím souhlasu Ústřední komise lidové kontroly a statistiky toto sledování jen do hloubky jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků (šestimístný znak).

§ 4

[¹] Všechny organizace sledují v letech, kdy se provádí statistické šetření o mezloborových vztazích, v národohospodářské evidenci spotřebu materiálu (hmotné výdaje) podle dodavatelských oborů jednotných klasifikací; průmyslové organizace a organizace neprůmyslové s průmyslovou činností jako činností vedlejší sledují spotřebu materiálu podle dodavatelských oborů také za spotřebitelské obory, do kterých spadají výrobky, které tyto organizace vyrábějí.

[²] Pro organizace s malou spotřebou materiálu stanoví Ústřední komise lidové kontroly a statistiky pro sledování podle odstavce 1, seskupení oborů jednotných klasifikací do větších celků.

*] „Jednotnou klasifikací průmyslových oborů a výrobků“ (díl I—III) a „Jednotnou klasifikací výrobků v zemědělství a v lesnictví“ vydala Ústřední komise lidové kontroly a statistiky jako publikace v roce 1965 ve Statistickém a evidenčním vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha.

§ 5

Průmyslové organizace a organizace neprůmyslové s průmyslovou činností jako činností vedlejší sledují v národohospodářské evidenci za obory jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků (třímístný znak) ukazatele zejména o výrobě [tj. výroba zboží, hrubý obrat*] aj.), o odbytu**, o celkových nákladech, o celkových mzdách (počtu pracovníků) a o odpisech ze základních prostředků (event. o pořizovací a zůstatkové ceně základních prostředků).

§ 6

Organizace vnitřního obchodu a odbytové organizace sledují v národohospodářské evidenci strukturu pohybu zboží v obchodě podle oborů a dalších položek jednotných klasifikací, které stanoví Ústřední komise lidové kontroly a statistiky v dohodě se Státní plánovací komisí a ministerstvem vnitřního obchodu.

§ 7

Podniky zahraničního obchodu sledují v národohospodářské evidenci dodávky pro vývoz a z dovozu podle oborů jednotných klasifikací (ve veikoobchodních cenách a v cenách podle obchodní parity); přitom hodnotu dodávek z dovozu sledují také podle základních odběratelských oblastí, tj. podle dodávek pro investice a generální opravy, pro vnitřní obchod, pro speciální určení a pro ostatní odběratele (pro výrobní nebo jinou spotřebu).

§ 8

Zemědělské organizace a organizace lesního hospodářství sledují v národohospodářské evidenci za obory jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví ukazatele zejména o výrobě, o realizaci, o nákladech a o počtu pracovníků.

§ 9

Zavedení jednotných klasifikací v dokumentaci o dodavatelsko-odběratelských vztazích

Všechny organizace označují v hospodářských smlouvách (objednávkách), dodacích listech, fakturách a v ostatní dokumentaci používané v dodavatelsko-odběratelských vztazích výrobky číselnými znaky podle oborových číselníků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví.

*] Do hrubého obratu, zjišťovaného oborovou metodou se zahrnuje jak hodnota všech dohotovených průmyslových výrobků (polotovaru) a výkonů, náležejících podle jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků do určitého oboru (tj. odvedená výroba oboru), bez ohledu na to, zda tyto výrobky a výkony jsou určeny k užití mimo podnik (k realizaci) nebo pro vlastní potřebu v jiném oboru, tak i hodnota změny stavu rozpracované výroby. Naproti tomu výroba zboží a hrubá výroba zjišťovaná za obory podnikovou metodou se liší od hrubého obratu a odvedené výroby oboru o hodnotu vnitropodnikových mezioborových dodávek.

**] Hodnota odbytu představuje celkový objem dodávek, který se člení na dočávky pro investiční výstavbu a generální opravy, pro vnitřní obchod, pro vývoz, pro speciální určení a pro ostatní odběratele (pro výrobní nebo jinou spotřebu).

***] Směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky, vydávané v knižnici Ústřední komise lidové kontroly a statistiky „Směrnice a pokyny“.

§ 10

Návaznost dílčích účelových nomenklatur na jednotné klasifikace

[¹] Jednotné klasifikace s oborovými číselníky jsou závazné pro vydávání všech dílčích účelových nomenklatur průmyslových a zemědělských výrobků a výrobků lesního hospodářství (např. plánovacích nomenklatur, ceníků, daňových sazebníků aj.); dílčí účelové nomenklatury musí proto mít na jednotné klasifikace a oborové číselníky přímou návaznost.

[²] Organizace mohou dílčí účelové nomenklatury vydávat jen v odůvodněných případech a po předchozím jejich schválení Ústřední komisí lidové kontroly a statistiky z hlediska dodržení číselného systému nomenklatury a zásad třídění. Bližší postup pro vydávání dílčích účelových nomenklatur stanoví Ústřední komise lidové kontroly a statistiky.

Část třetí

Společná a závěrečná ustanovení

§ 11

Druhy oborově sledovaných ukazatelů, způsob a lhůty pro jejich statistické vykazování určují směrnice Ústřední komise lidové kontroly a statistiky, které též podrobněji vymezují náplň jednotlivých ukazatelů.***]

§ 12

Ústřední komise lidové kontroly a statistiky stanoví způsob, jakým se provádějí a vyhláší změny a doplnky jednotných klasifikací a oborových číselníků.

§ 13

Výjimky z ustanovení této vyhlášky pro jednotlivé organizace povoluje v závažných případech Ústřední komise lidové kontroly a statistiky v dohodě se Státní plánovací komisí, ministerstvem financí, hlavním arbitrem Československé socialistické republiky a s ústředním úřadem nebo orgánem nadřízeným těmto organizacím.

§ 14

Dnem nabytí účinnosti této vyhlášky pozbývají platnosti všechny celostátní dílčí účelové nomenklatury průmyslových a zemědělských výrobků a výrobků lesního hospodářství, s výjimkou ceníků velkoobchodních a maloobchodních cen; Ústřední komise lidové kontroly a statistiky může používání

těch účelových nomenklatur na přechodnou dobu volit.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1966.

Ministr-předseda:

Majling v. r.

72

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskové chyby ve vyhlášce ministra spravedlnosti o odměnách za poskytování právní pomoci (advokátní tarif) č. 50/1965 Sb.

V sazebníku odměn za poskytování právní pomoci, který je součástí vyhlášky č. 50/1965 Sb., na straně 240 v položce 28 v rubrice uvádějící sazbu odměny, došlo při tisku k posunu všech čísel o jeden řádek níže.

Položka 28 zní tedy správně takto:

28	Ostatní věci občanského soudního řízení podle ceny uplatněného práva nebo povinností do 500 Kčs	40	Podle této položky náleží také odměna v řízení o návrhu na vyloučení věci z výkonu rozhodnutí nebo na popření pohledávky.
	přes 500 Kčs do 1 000 Kčs	60	
	přes 1 000 Kčs do 2 000 Kčs	100	
	přes 2 000 Kčs do 3 000 Kčs	120	
	přes 3 000 Kčs do 4 000 Kčs	160	
	přes 4 000 Kčs do 5 000 Kčs	200	
	přes 5 000 Kčs do 7 000 Kčs	280	
	přes 7 000 Kčs do 10 000 Kčs	320	
	za každých započatých 1000 Kčs nad 10 000 Kčs zvyšuje se odměna 320 Kčs o 10 Kčs		

Redakce